

A MI ÚJSÁG? UNK

Általános Iskola Hantos

2001. december

VENDÉGÜNK VOLT AZ ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

December 5-én a kommunikációs szakkör tagjai Szabados Tamással beszélgettek. Ennek egy nagyon rövidített változatát olvashatjátok.

Miután kiöntött egy zacskó szaloncukrot az iskolapadra, leült közénk a körbe, és pár szóval bemutatkozott:

- 54 éves vagyok, Sárbogárdon élek gyerekkorom óta. Ott jártam általános iskolába, majd gimnáziumba, és képviselővé választásom (1994.) előtt ott is tanítottam. Történelem, orosz, filozófia szakos középiskolai tanár vagyok. Jelenleg Fejér megye 6. számú körzetét képviselem az országgyűlésben. Két bizottságban dolgozom, az oktatásban és a külügyben. Hantost jól ismerem, évente többször megfordulok itt hivatalosan, néha azon kívül is. Volt idevalósi osztálytársam is a gimnáziumban. És most átadom a szót. Kérdezettek..

- Szeretett tanítani?

- Szerettem és szeretek is. Ugyan most fizetés nélküli szabadságon vagyok, de tartok rendhagyó történelem-órákat, főleg állampolgári ismereteket. Szerintem ez a legszebb pálya.

- Hány nyelven beszél?

- Oroszul felsőfokon, de angolul sem adnak el, bár abból nincs nyelvvizsgám. A külügyi bizottságban is simán elboldogulok vele. Szerintem ma az egyik legfontosabb, persze az anyanyelv alapos ismerete után, idegen nyelvet: angolt, németet, franciát vagy akár mindegyiket beszélni. Persze a tanulása nagyon időigényes, de bizonyos szinten mindenki képes rá. Ez ma már lassan alapkövetelmény.

- Képviselőként mik a feladatai?

- Nagyon összetett. Saját körzetemben 24 település mintegy 70 ezer lakójának érdekeit kell képviselnem. Nagyon fontos az emberekkel való személyes kapcsolattartás. Munkám másik része a törvények előkészítése, amely bizottságokban folyik, és úgy kerül az országgyűlés elé szavazásra. 1/386-od részben én is felelős vagyok a hozott döntésekért. Természetesen társadalmi rendezvényeken, ünnepségeken is meg-jelenek. Szinte alig van nap, hogy ne hívnának valahova, beleértve a hétvégéket is.

- Miért volt szükség az országos felmérésre az 5. és a 9. osztályokban?

- Az ország összes iskolájában azonos feladatlapokon azonos feltételek mellett mérték fel a diákok matematika-gondolkodását, olvasási és szövegértési képességeit. Kiderül, hogy hol állnak az egyes iskolák és tanulók az országos átlaghoz képest, és az ország a világhoz, Európához képest. Utoljára éppen a szöveg-értés volt az, amelyben sajnos leghátul kullogtunk. Ez azért van, mert az iskolából kikerülők harmada funk-cionális analfabéta, ami azt jelenti, hogy mondjuk az italbolt és a közért feliratot nem téveszti össze, de nem fog soha egy könyvet elolvasni, még újságot sem, mert csak betűzgetni tud. Persze ez nem elsősorban az ő hibája és a tanítóé, hanem az iskolarendszeré. Aki az elején nem elég gyors, az végképp lemarad. Az olvasás gyorsasága és a szövegértés pedig elengedhetetlen feltétel bárminek a tanulásához. A vizsgálat eredményét ki kell értékelni, és ehhez kell igazítani az oktatás jövőbeni programját.

- Milyen fejlődés várható a mi oktatásügyünkben?

- Aki az itteni követelményeket teljesíti, annak a tudását bármelyik európai országban elfogadják. A magyar oktatás sok mindenben megfelelő, de nem készít fel eléggé arra, hogy a jövőben biztos helyet legyen a munkaerőpiacon. Nagyon fontos az olvasni tudás, a szövegértés, egy idegen nyelv legalább közép-fokú ismerete, a számítógép használatában való jártasság, ugyanis az információ döntő többségéhez ezen keresztül juthattok majd. Amikor az iskolarendszerből kiléptek, ennek a tudásnak birtokában kell lennetek. Ehhez kell a feltételeket megteremteni.

- Mi a véleménye az ideális diákról és az ideális tanárról?

- Szerintem nincs ilyen. Biztos vannak olyan tulajdonságok, amiket fel lehetne sorolni, de éppen az a

szép ebben a szakmában, hogy nincs két egyforma diák. És ha visszagondolok a pályafutásomra, én nem azért emlékszem a diákjaimra, mert jók voltak, hanem valamiért kötődtem hozzájuk. Ideális tanár még inkább nincsen. Akiket én mint tanárt szerettem, olyanok voltak, akiknek a személyisége részben beépült az enyémbé. Emberileg tanultam tőlük valamit. Nemcsak tárgyi tudást, hanem viselkedésmódot. És mert nem voltak egyformák, mindegyikből más maradt meg bennem. Utólag jön rá az ember, hogy mennyi minden épült be az életébe, amit az iskolában kapott. Nem kell hosszú idő, pár év, és ti is meg tudjátok fogalmazni magatoknak, hogy kit szerettetek és miért. Mindenki más, és ez a jó.

A hantosi millenniumi zászlóátadás ünnepségén 2000-ben

- Van olyan gyerekkori kalandja, amit sose felejt el?
- Nagyon sok! Nagyon szép gyerekkorom volt. Akkor sokkal másabb volt minden. Hetedikes voltam, ami-kor először TV -t láttam. Nem volt videó, számítógép meg TV -játék, viszont volt helyette sok minden más. Például 18 éves koromig elolvastam a magyar és a világirodalom szinte összes klasszikusát. Volt, hogy naponta egy könyvet. Ez nagy élmény volt az életemben. Akkor minden gyerek sportolt, én is, 6 éves koromtól. Úsztam, fociztam.. Sok mindent nem tudtunk, de azt kiegészítettük a fantáziánkkal. Azt mondják, hogy ti mindent klipekben láttok, pillanatok alatt futó képekben, és ami lassabban zajlik, arra nincs türel-metek odafigyelni. Mi a részletekben is el tudtunk mélyedni. Nagy nyarak, nagy kirándulások, táborozások voltak. Általában szegényebbek voltunk, mint ti most, de lelkileg nem. Nem volt ez az örökös stressz. Sokat jártuk csapatostul a mezőt. Ma is szeretek túrázni.
- Szereti a népzénét?
- Igen. Inkább azt mondanám, hogy nagyon szeretem a zenét. A jó klasszikus, rock, dzsessz vagy blues zenét egyaránt. Lagzi Lajcsit meg a lakodalmos rockot nem. De azt, amit ti játszatok citerán, az eredeti népzénét, azt nagyon szeretem.

- Van háziállata?

- Van. Odaszokott hozzánk egy macska, később egy kutyus is. Ketten jól elvannak, persze kint az udvaron. Szeretem az állatokat, de nincs időm törődni velük. Sokáig állatorvos akartam lenni, volt is mindenféle állatom, sün, tengerimalac, csóka, megsebesült gólya.

- Miért nem lett állatorvos?

- Hát ez érdekes. 8. után jelentkeztem Sopronba, de egy napot vett volna igénybe az odautazás, így meggondoltam magam. Szerencsére, mert közben kiderült, hogy a vérnek a látványától is rosszul vagyok.

- Várta ezt a beszélgetést?

- Én nagyon. Kíváncsi voltam, hogy milyen kérdéseket tesznek fel, eléggé oldott tudok-e lenni, hogy ne la-pos, semmitmondó válaszokat adjak, hanem komolyakat, ahogy igazán gondolom.

- Kipróbálná az újságírást ilyen amatőr módon?

- Már ki is próbáltam. Ráadásul nem is politikai jelleggel. Két énekkarnak is tagja vagyok, a sárbogárdinak és a parlamentinek. Az ezekkel kapcsolatos élményeimet vetem szívesen papírra.

- Maga szerint a mostani modern világ vagy a régebbi idők a szebbek?

- Nehéz összehasonlítani. Ha úgy kérdezed, hogy melyik korban élnék a legszívesebben, akkor a 19. és 20. század fordulóján. Akkor még megvolt az emberekben a jövőbe vetett hit. Még nem voltak ilyen környezeti ártalmak, ezek a borzalmak, mint a világháborúk és a terrorizmus. Kimeríthetetlennek hitték az energiafor-rásainkat. Akkor még lehettek az emberek optimisták. Hittek a tudományban, a technikai fejlődésében, hogy attól minden jobb lesz. Most legalábbis kétesélyes a dolog. Aztán érdekes lehetett a reneszánsz kora a maga nagy művészeivel, tudósaival. De végül is ide születtünk, eb-ben a korban kell megtalálni a helyünket.

- Mi az életcél-ja?

- Hát, ez jó kérdés. Amit kitűzök, felváll-lalok, azzal én magam elége-dett legyek. Az ember úgy él-jen, hogy magá-nak megfelel-jen, mindenkinek úgysem lehet. Úgy érzem, hogy a kitűzött céljaimat többé-kevésbé elértem.

- Vannak tervei?

- Igen. Jövőre megint elindulok az

országgyűlési képviselő-választáson. Ha ez nem sikerül, akkor természetesen újra tanítok. Aztán néhány év, és itt a nyugdíj, de azt most még nem tudom elképzelni, hogy én csak úgy pihengessek. Ezt majd akkor eldöntöm. Egyelőre fél évre tervezek.

- Ha kérhetne valakitől hármat, mi lenne az?

- Én csak egyet kérnék. Egészséget minden családtagomnak, vagy inkább minden embernek. Hogy tenni tudjuk, amit akarunk, ahhoz egészség kell, ez a legfőbb érték. Igaz az a mondás, hogy amíg van, nem értékeljük, csak ha elveszítjük, érezzük nagyon a hiányát.

Sok mindenről beszélgettünk még, közben nekiláttunk a szaloncukornak. Végül ő jó munkát, mi jó utat kívántunk.

Legszebb karácsonyom

Válogatás iskolai fogalmazásokról

"Azt imádom a legjobban a karácsonyban, amikor díszítjük a fenyőfát. Azért van benne egy kis huncutság is, ugyanis mindig hiányzik egy-egy szem szaloncukor a fáról. Boldog vagyok, amiért az én angyalkám kerül a fa csúcsára. Na meg a szenteste. Az valami meghittséget hoz a családba. Olyankor az egész rokonság összejön. Leülünk az asztalhoz, és mindenki elmondja az addig történt szép és jó dolgokat...Még mindig azt gondolom, hogy nem az ajándék számít, hanem a családdal együtt ünnepelni szeretetben és boldogságban." (Pap Viktória)

"És amikor odaadták, és kiszedtem a csomagolóból, a szemem elé tárult a matchboxkészlet. Odarohantam anyukámhoz, és ezer puszit adtam neki azért, hogy megvette... Addig játszottam, amíg el nem aludtam a játékom mellett" (Samu Péter)

"Téli szünetben mindig Velencén, a mamámnál vagyok, még karácsonykor is. Nagyon jó a mamáékkal karácsonyozni, de azért itthon a családommal jobb. Mert itt van anyu, apu és a testvéreim is. Tavalyelőtt megkérdezte a mama:

- Kisfiam, haza akarsz menni karácsonyra?

- Hát persze! .....Igazából nem az ajándék miatt volt szép a karácsony, hanem azért, mert együtt voltunk." (Menyhárt Dávid)

"Nagyon szépek voltak az eddigi karácsonyaim, de mégis talán az idejé lesz a legemlékezetesebb. Eddig sosem nézhettem be a kulisszák mögé....de idén már én is díszíthetem a fát, és remélem, megkapom azt az ajándékot, amit évek óta szeretnék... Ha megkapom a számítógépet, ezerszer, sőt milliószor megköszönöm a Jézuskának, azaz anyunak és apunak." (Horváth Nándor)

"Sokáig emlékezetes marad számomra az a karácsony, amikor a sok szép ajándék mellett szüleim elvittek a Mikuláshoz Nagykarácsonyba. ... Sokáig játszottunk és énekeltünk. ... Karácsonyra anyukámmal együtt sütöttük a süteményeket és a mézeskalácsot. Másnap édesapámmal és a testvéremmel díszítettük a fenyőfát. Illatával betelt a szoba...." (Major Mirella)

"A családdal díszeket készítünk, és együtt díszítjük fel a fát. Aztán kíváncsian távozunk a szobából. Egyszer csak anya csenget. ...Remeg a kezem, de bármi is van a dobozban, örülök neki, mert tudom, szívből adják...Mindenki arcán öröm és meglepődöttség. ... meghitt hangulatban fogyasztjuk el a vacsorát. Később játszunk, társasozunk, beszélgetünk, nevetgélünk. Lassan készülődni kezdünk az éjféli misére. A templomban megemlékezünk azokról a rokonainkról, akik már nincsenek közöttünk, és gyújtunk értük egy-egy gyertyát...Nekem még sokáig nem jön álom a szememre, mert arra gondolok, milyen szeretetre méltó is az én családom." (Kovács Gerda)

"Minden karácsonyomról csak szép emlékeim vannak, mégis a tavalyit érzem a legszebbnek. Azt hiszem, már érettebb emberek egyre gyülekeztek, s nemsokára igazi kis közönségünk lett. Talán soha nem felejttem el, mikor a kisgyerekek simogatták a Jézuskát, ami eddig nekünk csak egy játékbaba volt. Az ember néha nagy dolgokat tanul a kisebbektől. ... De ugyanennyi öröm ért otthon a családommal is. ... Még emlékszem a fenyő, a mézeskalács illatára, az ajándékok készítésére, látogatásra a nagymamánál, és arra a pillanatra, mikor összegyűlt a család, hogy kibontsa az ajándékait a szépen díszített fenyő alatt. ... Éjfélkor pedig a legjobb barátnőmmel mentem el misére. Odakinn jeges volt a hó, az ablakon is megtelepedett a jégvirág. ... Lehet, hogy sok embernek rengeteg pénze, kincse van, de az enyém, a karácsonyom többet ér ezeknél." (Takács Angelika)

"Több évvel ezelőtt a mamáméknál töltöttük a karácsonyt.

Egy-két nappal az ünnep előtt átmentem meglátogatni őket. Örültek nekem, de láttam, hogy a papa valamit eldugott a szekrénybe. Persze a kíváncsiságom nem hagyta annyiban a dolgot, és mikor nem voltak a szobában, megkerestem. ...Egy kézzel varrott malacka volt, rózsaszínű anyagból. Mellette egy félig kész fekete macska. Nagyon megtetszett a malacka, és reméltem, hogy az enyém lesz. Gyorsan visszaraktam a szekrénybe, mert hallottam, hogy keres a mama. Megkért, hogy segítek neki ajándékot készíteni, mert sajnós többre nem volt pénzük. Elővette a ruhaanyagjait és a varrótűit, nekiláttunk a piros manónak. Nekem csak az volt a dolgom, hogy megrajzoljam a szemét és a száját. Miközben a nagy varrt, a papa a régi időkről mesélt. ...

Már sötét volt, mikor hazaindultam. Egyfolytában a rózsaszínű malacon járt az eszem, arra gondoltam, milyen jókat fogok vele játszani, és milyen jó barátja lesz a fehér macskámnak ...

Karácsonyeste volt. Otthon már állt a fa, csillogott, ragyogott. ... Az ajándékokat megkaptuk, és a malackát elfeledve merültem bele a Barbie babámmal való játékba. Elindultunk a családi ünneplésre,

persze vittem magammal a babát, hogy mindenki lássa az én szépségemet...Az öcsém kapta meg a fekete macskát, és én a malackát. De nem foglalkoztam vele, letettem egy polcra, és a babámmal játszottam tovább. Teljesen megfélekeztem a mamámtól kapott ajándékról, ottfelvettem.

Másnap elmondta az anyukám, hogy rosszul esett a mamának, hogy nem foglalkoztam az olyan nagy szeretettel készített és adott malaccal. Elmentem, bocsánatot kértem, ő annyira meghatódott, hogy sírt, átölelt és megpuszilt.

Nem azért volt ez a legszebb karácsonyom, mert megkaptam az annyira várt babát, hanem mert a legnagyobb kincset kaptam attól az embertől, akit a legjobban szeretek, szeretetet." (Horváth Emília)

"Reggel, mikor felkeltünk, már izgatottak voltunk. ... Azért valahogy kibírtuk. Játszottunk, tévéztünk, de tízpercenként kikukucsáltunk, hátha megérkezett a fa. Délben elmentünk a mamáékhoz ebédelni. Elmeséltük, hogy nálunk még nem járt a Jézuska. Hozzájuk sem érkezett még semmi.

Mielőtt elkezdtek volna az ebédet, anyu és apu fölkapták a kabátjukat, és azzal az ürüggyel, hogy anyu elfelejtette kihúzni a vasalót, hazamentek. Mikor visszajöttek, az ebéd már tálalva volt. Megebédeltünk, és utána elindultunk haza.

Esett a hó, úgyhogy nehezen jutottunk el az ajtóig. Mikor végre kinyitottuk, nagy meglepődésünkre ott állt a fa. Gyönyörűen fel volt díszítve, alatta a névre szóló ajándékok. Nagyon örültünk. Odarohantunk a fához, és elkezdtek bontani az ajándékokat. Mikor beesteledett, újra elmentünk a mamáékhoz, és akkor már náluk is volt fa és ajándék. Aztán megérkeztek a keresztanyámék is, és az egész család együtt ünnepelt.

Nagyon jó volt ez a karácsony. Olyan volt, mintha tényleg a Jézuska hozta volna a fát. Mielőtt elaludtam, azon gondolkodtam, hogy szeretném, ha minden gyerek úgy örülne a karácsonynak, mint én.

Egyébként jó volt ez a vasalós trükk!" (Virág Orsolya)

EGY KIS NAPTÁR

A karácsony a keresztény egyház egyik legnagyobb ünnepe, a 4. század óta december 25-én ünneplik Jézus születését. Ez a nap a téli napforduló, az ókori hitvilágban a Nap újjászületésének ünnepe volt. A középkorban karácsonnyal kezdődött az esztendő. A karácsonyi szokásokban és hiedelmekben egyaránt megőrződtek a téli napfordulóhoz, az évkezdethez és Jézus születéséhez fűződő hagyományok.

December 24.

Karácsony vigíliája, más néven böjtje, Ádám-Éva napja az adventi időszak utolsó napja.

A karácsonyi asztalra helyezett ételek – a szentelt ostya, mézbe mártott fokhagyma, dió, alma stb. – a néphit szerint a család tagjainak az egészségét biztosították. A böjt miatt szegényes ételeket ettek, ugyanakkor sokat és sokfélét, hogy következő esztendőben elegendő ételük legyen. A karácsonyi ételek maradékát, az ún. karácsonyi morzsát különös becsben tartották, többnyire mágikus és gyógyító eljárásokban használták fel.

A karácsonyi életfa, termőág az évről évre megújuló természet ősi jelképe. A termőágakat rozmaring-, nyárfa-, bürök-, kökényágakból készítették. Gerendára, vagy a szobasarokba függesztették, olykor a koronájával lefelé. Aranyozott dióval, piros almával, pattogatott kukoricával, mézeskaláccsal díszítették. Helyenként úgy tartották, hogy a papírláncok a paradicsomi kígyót, a dió, az alma a jó és gonosz tudás fáját, a gyertyák Jézus világosságát jelképezik.

Az eddig kutatások szerint a karácsonyfa-állítás protestáns, német eredetű szokás. A bécsi udvar közvetítésével először az arisztokrácia, majd a városi polgárság, a falusi értelmiség, végül a parasztság körében terjedt el. Először 1824-ben Brunswik Teréz, martonvásári grófnő állított karácsonyfát.

A karácsonyi ajándékozás még újabb szokás. Ajándékot régen a kántálók, betlehemezők, köszöntők kaptak, azok is ételfélét és legfeljebb egy kis pénzt.

December 25.

Karácsony első napja. A hagyományos magyar paraszti életben a család ünnepe volt. Ez a nap munkatilalommal járt, még a szemetet sem vitték ki, mert úgy vélték, ezzel kivinnék a szerencsét a házból. Már előző nap odakészítették az állatoknak a takarmányt.

December 26.

Karácsony másodnapja, István napja. István az egyház első vértanúja, államalapító királyunk, Szent István névadó szentje. Az énekelt és verses névnapköszöntők, a parasztság körében a 18. század második felében terjedtek el.

December 27.

János napja, Szent János evangélista ünnepe. E naphoz kapcsolódott a borszentelés szokása. A szent bornak is mágikus erőt tulajdonítottak. Beteg embert és állatot gyógyítottak vele.

December 28.

Aprószentek napja, a Krisztusért mártírhalált halt betlehemi kisdedek emlékűnnepe, azoké, akiket Heródes a gyermek Krisztus keresésekor megöletett.

December 31.

Szent Szilveszter pápa (314-335) ünnepe, a polgári év utolsó napja. Este a templomokban óévi hálaadást tartanak. Szilveszterkor és újévkor a szokások és hiedelmek célja az, hogy biztosítsa a következő esztendőre az emberek egészségét, szerencsését, az állatállomány szaporaságát és a termés bőségét. A népi kalendárium szerint szilveszter az újesztendő első napjával összefüggő nap, ezért a két nap szokásai és hiedelmei gyakran azonosak, illetve mindkét napra érvényesek. Szilveszter éjjelén gombócfőzéssel, ólomöntéssel tudakozódtak a lányok jövőbelijük neve és foglalkozása iránt. A szilveszteri időjósolás az aznapi időből történt: „Északi szél hideg, a déli enyhe telet jósol”.

SPORT

Versenyeredmények:

November 17.

Körzeti sakk

II. Ossik Anett

II. Ossik Árpád

V. Hajnal Edina

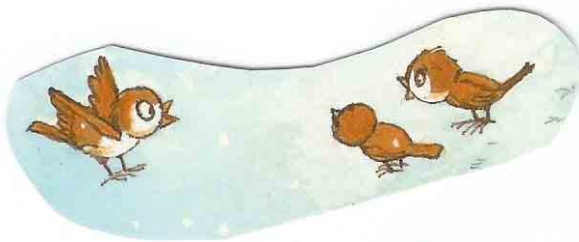
VI. Hangyál Angéla

November 24.

Megyei sakk

VI. Ossik Árpád

XI. Ossik Anett

November 26.

Körzeti pingpong

V. Tausz Balázs

VII. Samu Péter

IX. Csuri István

NEVESSÜNK!

- Mondj egy példát arra, hogy minden kezdet nehéz!
- Kezdődik az új tanév.

-Szeretsz iskolába járni Gusztika?

-Szeretek iskolába járni, meg onnan eljönni is szeretek, csak azt nem szeretem, hogy közben bent kell maradni.

-Hogy halad a fiam a tanulásban, tanár úr?

-Bizony nem nagyon. Oda sem figyel az órán, csak bóbiskol.

-Bóbiskol? Tessék elhinni, a tehetség szunnyad benne.

-Kedves Mr. Land! Ön azt ígerte, egy tyúkot ad nekem honoráriumba!-figyelmezteti a skót beteget orvosa.

-Igen- mondja a skót-de közben a tyúk meggyógyult.

-Napok óta fáj a gyomrom!-panaszolja a kardnyelű a kollégájának.-Az orvos szerint valami könnyű diétára lenne szükségem.

-Ha diéta, hát legyen diéta!-mondja a kolléga.-Nyelj ezentúl kard helyett zsilettpengéket.

A papa a fia iskolai előmeneteléről érdeklődik az osztályfőnöknél.

-Olyan jó közepes a gyerek!- mondta a tanár.-Nem nagyon okos és nem kicsit buta.

- Mivel foglalkozik mostanában?
- Postagalambokkal üzletelek.
- Meglehet ebből élni?
- Pompásan! Reggel eladom őket, és estére visszarepülnek.

- Pistike, miért van a hattyúknak akkora nyakuk?

- Hogy meg ne fulladjanak árvíz esetén.

- Nem bírom elviselni, hogy egész éjjel ugat a kutyátok!

- Ne aggódj, nappal kialussza magát.

- Jancsika! Hideg van, felhúzom a cipődet - mondja a nagymama.

- De nagyikám, kicsi az neked!

- A tanító bácsi ma érdeklődött a családjunk iránt meséli Zolika az apukájának. -Azt kérdezte, van-e sok testvérem. Mondtam, hogy nincs. Én vagyok az egyetlen gyereketek.

- És erre mit szólt a tanító bácsi?

- Azt, hogy hála az égnek.

HÍREK

Elszaporodtak a faluban az élet elleni bűncselekmények. Különösen hétvégeken hangzik fel gyakran rémült sikoly. Az elkövetők áldozataikat apránként felfalják, és tettüket nem is tagadják.

Idén a Hantos tábla láttán még a krampuszokat is kiverte a víz, de végül, úgy tudjuk, a Mikulás megkegyelmezett, és mindenki kapott ajándékot.

KÖRKÉRDÉS: Mit szeretnél karácsonyra?

Diákok:

Mobiltelefon (3), számítógép nyomtatóval, televízió, hifitorony, porszívó, walkman, kazetta, autó (3), rajztábla krétával (2), legó (2), hangszer, lézerpuska, Play Station, baba, társasjáték, ruhaféle (7), tetrisz, bicikli, görkorcsolya, ékszer (2), dísz tárgy (2), könyvek, kígyó, akvárium, ékszerteknős (1-1)

Tanárok:

Békesség, nyugalom, szeretet, egészség, boldogság, együtt legyen a család, sok jó, szorgalmas diák, könyvek, számítógép-bővítés, kazetta, CD, ilyen sorrendben.

KÁNYÁDI SÁNDOR

Ballag már

Ballag már az esztendő
vissza-visszanézve,
nyomában az öccse jó
vígán füttyörészve.

Beéri az öreget
s válláról a terhet
legényesen leveszi,
pedig még csak gyermek.

Lépegetnek szótlánul,
s mikor éjfél eljő,
férfiasan kezet fog
Múlttal a Jövendő.

Kiadja a Hantosi Általános Iskola. Hantos, Köztársaság tér 3. 2434
Felelős szerkesztő: Gyömörei Barnáné Eng. sz.: 2.2.4./1338/2001.